

Τὰ ὠὰ τῶν ὀρνίθων. Τὸ βάρος ὠοῦ ὀρνίθου εἶνε κατὰ μέσον ὄρον 53 γραμμάρια· ἐκ τοῦ ὀλικοῦ τούτου βίρους 6 γραμμάρια ἀναλογούσιν εἰς τὸ κέλφους, 31 γραμμ. εἰς τὸ λευκὸν μέρος τοῦ ὠοῦ καὶ 16 γρ. εἰς τὸ κίτρινον αὐτοῦ μέρος ἤτοι τὸν κρόκον. Ὁ κρόκος εἶτε ἡ λέκιθος τοῦ ὠοῦ συνίσταται ἐκ 16 τοῖς ἑκατὸν λευκῆς οὐσίας (albumen), 32 τοῖς ἐκ. λίπους, μικρᾶς ποσότητος ἐκπιεστῶν οὐσιῶν, 1 τοῖς ἐκ. ἀλάτων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἤμισυ τοῦ κρόκου ἀποτελεῖται ἐξ ὕδατος. Τὸ λευκὸν μέρος τοῦ ὠοῦ περιέχει 86 τοῖς ἑκατὸν ὕδωρ, 10 τοῖς ἐκ. λευκῆς οὐσίας, ἐλαχίστην δὲ ποσότητα λίπους, ἀλάτων καὶ ἐκπιεστῶν ὕλων. Ἡ σύγκρισις τῶν ἀριθμῶν τούτων καθιστᾷ προφανῆ τὴν σημαντικωτάτην διαφορὰν τῆς θρεπτικῆς ἀξίας μεταξὺ τοῦ λευκοῦ καὶ τοῦ κίτρινου μέρους τοῦ ὠοῦ. Ἡ θρεπτικὴ ἀξία ἐνός ὠοῦ μέσου βάρους (ἤτοι 53 γραμμάρια) ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν θρεπτικὴν ἀξίαν 40 γραμμάριαν κρέατος. Τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ νοποῦ ὠοῦ εἶνε κατὰ μέσον ὄρον 1,08, οὕτως ὥστε τὰ νοπὰ ὠὰ τιθέμενα εἰς ἀγγεῖον πλήρες ὕδατος βυθίζονται ἀμέσως εἰς τὸν πυθμένα τοῦ ἀγγείου, ἐνῶ τὰ ὀλιγώτερον πρόσφατα, ἀναλύγως τῇ παλαιότητι των, δύονται εἰς μικρότερον βάθος, τὰ δὲ ἔωλα ἐπιπολάζουσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος. Ὁ λόγος του φαινομένου τούτου εἶνε ὅτι, ὅσω παλαιότερα εἶναι τὰ ὠὰ τοσούτῳ ἐλαφρότερα γίνονται ἕνεκα τῆς ἐξατμίσσεως τοῦ ἐν τῷ ὠῷ περιεχομένου ὕδατος διὰ μέσου τῶν πόρων τοῦ κελύφους. Ἐκτός δὲ τούτου ἀναπτύσσονται καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ ὠοῦ, καὶ διὰ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα διὰ τῆς ἐνεργείας ἐξῶθεν εἰσδιδόντων εἰς τὸ ὠὸν σχιζομυκῆτων, σηπεδόνες καὶ ἀποσυνθέσεις, καὶ τοιουτοτρόπως σχηματίζονται ποσότητες ὑδροθειοῦ, αἵτινες καταλαμβάνουσι τὴν θέσιν τοῦ ἐξατμισθέντος μέρους τοῦ ὕδατος. Δυνάμεθα λοιπὸν καὶ σείοντες τὸ ὠὸν νὰ δοκιμάσωμεν τὴν νοπιότητα ἢ παλαιότητα αὐτοῦ. Ὄταν τὰ ὠὰ εἶναι πρόσφατα, τὸ περιεχόμενον αὐτῶν πληροῦ ἐντελῶς ὀλόκληρον τὸν χῶρον τοῦ κελύφους καὶ ἐπομένως σειόμενον μένει ἀκίνητον, ἐνῶ ἀπ' ἐναντίας τὸ περιεχόμενον τῶν ἐῶλων ὠῶν σειομένον κινεῖται. Τὴν δευτέραν ὁμωσ ταύτην δοκιμὴν διὰ τῆς σείσεως δὲν πρέπει νὰ κάμνωμεν εἰς ὠὰ, τὰ ὁποῖα σκοπεύομεν νὰ διατηρῶμεν ἐπὶ μακρὸν, διότι ταῦτα ἀπαξ σεισθέντα φθείρονται εὐκόλως. Ὄταν θέλωμεν νὰ διατηρῶμεν τὰ ὠὰ ἐπὶ μακρὸν χρόνον νοπὰ καὶ ἀδιάφθορα, πρέπει νὰ βυθίζωμεν αὐτὰ εἰς ὑγρὸν τι φρᾶσσον ἐντελῶς τοὺς πόρους τοῦ κελύφους, π. χ. νὰ χρίωμεν αὐτὰ δι' ἐλαίου ἢ διαλελυμένου κόμμως ἢ τετηγμένου κηροῦ, ἢ τέλος νὰ θέτωμεν αὐτὰ εἰς ἀσβεστίνον ὕδωρ (ἀσβεστόνερον), καὶ νὰ φυλάσσωμεν αὐτὰ κατόπιν εἰς δροσερούς τόπους. Τὰ κατὰ τοὺς ἀνωτέρω διαφόρους τρόπους διατηρούμενα ὠὰ ἔχουσι καὶ λίαν διάφορον ἐκάστοτε γεῦσιν. Ἰδίᾳ στεροῦνται τοῦ ἰδιαίχοντος ἐκείνου ἀρώματος, ὅπερ χαρακτηρίζει τὰ πρόσφατα ὠὰ. Ἐκτός τούτου τὰ κελύφη τῶν ἐν ἀσβεστίνῳ ὕδατι τεθέντων ὠῶν ἔχουσι πολλὰς ἀνωμαλίας καὶ τραχύτητα, στεροῦνται δὲ καὶ τῆς φυσικῆς αὐτῶν στιλπνότητος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ εὐπεπτον ἢ δύσπεπτον τῶν ὠῶν, ἐπικρατεῖ παρὰ τοῖς πλείστοις ἡ γνώμη, ὅτι τὰ ὠὰ ἢ τὰ μαλακὰ (μελιᾶτα) ὠὰ εἶναι εὐπεπτότερα τῶν σκληρῶν. Ἡ γνώμη ὁμῶς αὕτη δὲν εἶναι ὀρθή. Τὰ σχετικὰ τοῦλάχιστον πειράματα οὐδὲν ἀσφαλὲς ἀποτέλεσμα ἔσχον μέχρι τοῦδε. Ἀπεδείχθη δὲ μάλιστα τούναντιον, ὅτι ὁ κρόκος τῶν ὠῶν ἐν στερεῷ καταστάσει εἶνε εὐπεπτότερος τοῦ μαλακοῦ. Μόνον δὲ τὸ ἐξῆς εἶνε σχεδὸν βέβαιον ὅτι εἰς τοὺς πάσχοντας ὑπὸ νοσημάτων τοῦ στομάχου τὰ σκληρὰ ὠὰ εἶναι ἐπ' ἴσης δύσπεπτα ὅπως καὶ μεγάλα τεμάχια κρέατος, ἐνῶ τὰ μαλακὰ ὠὰ διαλύονται εὐκολώτερον ὑπὸ τῶν χυμῶν τοῦ ἀσθενοῦς στομάχου. Μία περίεργος ἰδιότης τῶν ὠῶν εἶνε ἡ ἐξῆς, ὅτι προκαλοῦσιν ἐν ἡμῖν τὸ αἶσθημα τοῦ κορεσμοῦ ταχύτερον παρὰ ἢ ἐκ κρέατος ἢ γάλακτος τροφῆ ἴσης θρεπτικῆς ἀξίας. Τὴν αὐτὴν σχεδὸν θρεπτικὴν δύναμιν τῶν

ὠῶν τῶν ὀρνίθων ἔχουσι καὶ τὰ ὠὰ τῶν ἰχθύων. Ταῦτα περιέχουσι 14 τοῖς ἑκατὸν λευκὴν οὐσίαν (albumen), 6 τοῖς ἐκ. λίπος, καὶ 1 τοῖς ἑκατ. ἄλας. Ὁ ὠσπάρικος (τὸ χαβιάρι) περιέχει 42 τοῖς ἐκ. ὕδωρ, 32 τοῖς ἐκ. λευκῆν οὐσίαν, 16 τοῖς ἐκ. λίπος, 8 τοῖς ἑκατ. ἄλατα, ἐξ ὧν τὰ 2/3 μαγειρικὸν ἄλας. Τὸ χαβιάρι εἶνε λοιπὸν ἐκτάκτως θρεπτικὸν καὶ εὐπεπτότατον ἔδεσμα, ἀξίον πάσης συστάσεως οὐ μόνον εἰς τοὺς υγιεῖς ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς νοσοῦντας τὸν στομάχον καὶ εἰς τοὺς ἀναλαμβάνοντας ἐκ βαρείας καὶ χαλεπῆς νόσου.

Ὀπιομανία παρὰ τοῖς πιθήκοις καὶ ταῖς γαλαῖς. Ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν ἐν Παρισίαις ἀνεκονώθησαν ὑπὸ τοῦ Δρ. James πολλοὶ παράδοχοι περιπτώσεις ὀπιομανίας πιθήκων καὶ γαλῶν. Τὰ ζῶα ταῦτα, ἀνήκοντα εἰς ἀνθρώπους οἵτινες εἶχον τὴν συνήθειαν νὰ καπνίζωσιν ὄπιο, συνείδισαν τόσον καλὰ εἰς τὸν καπνὸν τοῦ ναρκωτικοῦ τούτου δηλητηρίου, ὥστε ὁσάκις ἔβλεπον τοὺς κυρίους αὐτῶν ἀνάπτοντας τὰς καπνοσύριγγας των περιεκύκλουν αὐτοὺς καὶ περιέμενον μετ' ἀκρας ἀνυπομονησίας νὰ λάβωσι τὰ ἀπορριφθῆσόμενα ὑπόλοιπα τοῦ ὄπιου. Ἄμα ὡς οἱ κύριοι κατέθετον τὰς καπνοσύριγγας των, ὄρμων οἱ πιθήκοι καὶ αἱ γαλαῖ ἐπὶ τῶν λειψάνων τοῦ ὄπιου καὶ κατεβρόχθιζον αὐτὰ μετ' ἀπληστίας. Διὰ τῆς μακρᾶς ἐξέως κατέστησαν ὀπιομανῆ, οὕτως ὥστε ὁσάκις ἐπὶ τινα χρόνον ἔστεροῦντο τῆς συνήθους ἀπολαύσεως τοῦ ὄπιου περιήρχοντο εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν εἰς ἣν καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ πάσχοντες ὑπὸ μορφομανίας.

Διάφοροι βαθμοὶ ταχύτητος. Περὶ τῶν ἐν τῇ φύσει παρουσιαζομένων διαφόρων βαθμῶν ταχύτητος παρέχει ἡμῖν καθαρὰν ἰδέαν ἡ ἐξῆς ἀντιπαράθεσις: Ἡ μεγίστη ταχύτης, μετ' ἧς κινεῖται ἐν ἐνὶ δευτερολέπτῳ ὁ κοχλιάρις εἶναι 0,0015 τοῦ μέτρου, ὁ ἄνθρωπος βάδην πορευόμενος 1,25, ὁ χιονοδρόμος 2,95, ὁ ταχύτατος ποταμὸς 4, τὸ ἀερόστατον ἐν νηνεμίᾳ 6,4, ὁ ταχυδρόμος 7,1, ἡ μύια 7,6, τὸ ταχύτατον ἀτμόπλοιο 8,5, τὸ δίτροχον ποδήλατον 9,7, ἡ θαλασσία αἶτρα 10, τὸ τορπιλλοφόρον 11,5, ὁ παγοδρόμος 11,6, ὁ ταχύτατος ἵππος 12,6, ὁ χεῖμαρρος 14,3, ἡ ταχεῖα ἀμαξοστοιχία 16,7, τὰ ὀκνεάνεια κύματα 21,8, ἡ γραμματοφόρος περιστερὰ 27, ἡ σφοδροτάτη καταγίς 45, ἡ χελιδὼν 67, ὁ ἰσχυρότατος τύφων 116, ὁ ἥχος ἐν τῷ ἀέρι 337, ἕκαστον σημεῖον τοῦ ἰσημερινοῦ τῆς γῆς 463, σφαῖρα τηλεβόλου 500, κύμα πλημμυρίδος ἐν τῷ μεγίστῳ ὕψει 800 μέτρα, ἡ σελήνη 1 χιλιομέτρον, ὁ ἥλιος 7,6 χιλιομ. ὁ σεισμός 15,4, ἡ γῆ 29,5, διόπτων ἀστὴρ κατὰ μέσον ὄρον 40, ὁ κομήτης τοῦ Halley πλησίον τοῦ ἡλίου 393, τηλεγραφικὸν βεῦμα 11,690, ηλεκτρικὸν βεῦμα κατὰ μέσον ὄρον 36,000, τὸ φῶς 300,000 χιλιομέτρα.

Πῶς ἱατρεῦεται τὸ συνάχι; Νέον τι μέσον πρὸς θεραπείαν καὶ τοῦ ζῆντατοῦ κατάρρου συνιστᾷ ὁ Δρ. Dabson, συνιστάμενον εἰς εἰσπνοὰς καμφορᾶς, αἵτινες πρέπει νὰ γίνωνται ὡς ἐξῆς: θέτομεν ὀλίγην κόνιν καμφορᾶς, ὅσην χωρεῖ ἐν κοχλιάριον τοῦ καφέ, εἰς μέγα τι καὶ βαθὺ ἀγγεῖον, τὸ ὁποῖον γεμίζομεν μέχρι τοῦ μέσου με ζέον ὕδωρ· εἶτα προσαρμύζομεν εἰς τὰ χεῖλη τοῦ ἀγγείου τριγωνικὸν τι χάρτινον χωνίον, τοῦ ὁποῖου τὴν κορυφὴν ἀποκόπομεν τοσοῦτο μόνον, ὥστε νὰ χωρῆ εἰς τὴν ὀπὴν ἰλόκληρος ἡ ρίς. Τοιουτοτρόπως εἰσπνέομεν διὰ τῆς ρινὸς τοὺς θερμοὺς ἀτμοὺς τοῦ ὕδατος καὶ τῆς καμφορᾶς ἐπὶ 10 ἕως 15 πρωτόλεπτα τῆς ὥρας, καὶ ἐπαναλαμβάνομεν τοῦτο μετὰ τέσσαρας ἢ πέντε ὥρας. Ὁ ἐν λόγῳ ἱατρός ἰσχυρίζεται ὅτι μετὰ τὴν τρίτην τὸ πολὺ ἐπανάληψιν τῆς μεθόδου ταύτης ἀφανίζεται καὶ ἡ μᾶλλον δυσίατος καταρροή, εἰς τὰς πλείστας δὲ περιπτώσεις οὐδὲ τῆς ἐπαναλήψεως εἶνε ἀνάγκη.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

— ΔΕΞΙΚΟΙ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΙ ἐξεδόθησαν τα φυλλάδια 12 καὶ 13. Ἐκδόται Μπάρτ καὶ Χριστ ἐν Ἀθήναις.

— ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ἐξεδόθη τὸ τομίδιον τοῦ Ἰουλίου ἔμπ. Ἡ γεωργικὴ διὰ πάντα ἄνθρωπον. Ἀθήναις.

— Ἦμνωδία ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς ἀρχιερωσύνης τῆς Α. Θ. Π. κυρ. κυρ. Σωφρονίου Πάππα καὶ Πατριάρχου τῆς Ἀλεξανδρείας ὑπὸ Σκαρλάτου Δ. Μαγκανᾶ. Ἐν Χίῳ.